

یادداشتی از علی بلندنظر؛

نگاهی به جشنواره فیلم کوتاه گرن

بالاخره شهرداری شیراز حرکت شایسته‌ای در قبال فیلم کوتاه و سینمای کوتاه و زیربنای فرهنگی در استان فارس انجام داد و فیلم کوتاه را جدی گرفت. این عمل فی نفسه قابل تقدیر و ستایش است.

به گزارش خبر، علی بلندنظر مستندساز و کارگردان سینما در یادداشت ارسالی با موضوع "نگاهی به جشنواره فیلم کوتاه گرن" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده اند؛

بالاخره شهرداری شیراز حرکت شایسته‌ای در قبال فیلم کوتاه و سینمای کوتاه و زیربنای فرهنگی در استان فارس انجام داد و فیلم کوتاه را جدی گرفت. این عمل فی نفسه قابل تقدیر و ستایش است.

ولی کاش جشنواره‌ای که سودای بین‌المللی شدن را در سر می‌پروراند، در برنامه ریزی و اجرا، قویتر عمل کند تا شباهتی هرچند اندک، با جشنواره‌هایی که بیشتر خصوصی هستند و جنبه‌ی دوره‌می دارند، نداشته باشد.

از تأخیر غیرمعمول چندماهه در برگزاری جشنواره و پخش در سالنی با کیفیت صدا و تصویر ضعیف گرفته تا نحوه انتخاب و داوری آثار، همه جای بحث دارند.

معمولا جشنواره‌های معتبر، برای خود چشم انداز و نقشه راه تعریف می‌کنند و تمام سیاستهای جشنواره به سمت چشم انداز آن سوق پیدا می‌کند. جشنواره گرن با چشم انداز آسیبهای اجتماعی در سطح استانی با مرکزیت شهر شیراز شروع به کار کرد، ولی بعضا آثاری جایزه اصلی را گرفتند که نه ربطی به آسیبهای اجتماعی داشتند، و نه حتی شهر شیراز.

یا نکته قابل توجه دیگری که به چشم می‌خورد این است که فیلمی که تهیه‌کننده‌اش یکی از دست‌اندرکاران اصلی جشنواره است، بیشترین جایزه را می‌گیرد، و متأسفانه این عمل به شائبه‌ی دوره‌می بودن جشنواره دامن می‌زند. بهتر این است که عوامل انسانی جشنواره از دبیر و هیئت انتخاب و داوری گرفته تا عوامل اجرایی، از کسانی انتخاب شوند که فیلمی در جشنواره نداشته باشند.

از بحث کلیشه‌ای سلیقه‌ای بودن داوری که بگذریم واقعا اعطای بعضی جوایز دور از انتظار بود، از جمله جایزه حمایتی که بنظر بنده به آخرین نفری که به مفهوم فلسفی حمایت، باید می‌رسید رسید.

فیلمسازی که آنقدر اعتبار و سابقه دارد که هر طرحی را با هر مضمونی به هر کدام از ارگانهای ذیربط ارائه کند با بالاترین سقف بودجه، مورد حمایت قرار می‌گیرد، چه نیاز و ضرورتی به حمایت پنج میلیون تومانی دارد؟

بنظر میرسد فلسفه چنین جایزه‌ای این است که مثلا جوانی خوش‌ذوق و قریحه که سابقه چندانی ندارد ولی استعداد و هنر ذاتی دارد و از جایی نیز پشتیبانی نمی‌شود، مورد حمایت قرار گیرد، که واقعا با آن جایزه فیلم بسازد. نه فیلمسازی باسابقه و شناخته‌شده که از طرف همه ارگانها حمایت می‌شود.

صحبت پایانی با دست‌اندرکاران و سیاست‌گذاران جشنواره؛

ارگانی که بودجه میلیاردی را تحت اختیار فیلمسازی غیربومی قرار می‌دهد و بعضا نتیجه آن هم با اقبال مخاطب و منتقد روبرو نمی‌شود، قطعا این توان مالی را دارد که در بسترسازی زیربنایی هنر یک شهر، از جمله همین جشنواره فیلم کوتاه گرن، حداقل یک چندم این بودجه‌ها را هزینه کند. تا هم افتخاری باشد برای هنر شهر شیراز، هم نمره بیستی در کارنامه شهرداری، و هم زمینه ساز بروز استعدادهای جوان و پرورش فرهنگ و هنر.

اینگونه، فیلمسازان هم تشویق می‌شوند حضور مستمری در جشنواره داشته باشند و حتی خصوصا برای جشنواره فیلم بسازند.

پس اکنون که این حرکت زیبا در قالب جشنواره فیلم کوتاه گرن خود را نمایان کرده، بیایید از زیبایی هرچه بیشتر آن، صیانت کنیم.